

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE CURIA GENERALIZIA

Via dei Capasso, 30
00164 Roma – Italia

Tel. (39) 06 661 3061
Fax (39) 06 666 3831
e-mail: cmcuria@cmglobal.org

30 lipca 2010
Święto św. Justyna de Jacobis

Do wszystkich członków Zgromadzenia Misji

Drodzy Bracia,

Niech łaska i pokój Pana naszego Jezusa Chrystusa wypełnią wasze serca teraz i zawsze!

W kontekście 350. rocznicy śmierci naszych Założycieli oraz naszego nacisku na „Miłosierdzie i Misję” oraz przez przykład św. Justyna de Jacobis, w którego święto prezentujemy te Nagrody, ogłaszam Zgromadzeniu na całym świecie pięć projektów, które otrzymały **Nagrodę Misyjną 2010** (Mission Award 2010). Laureatom tej nagrody pragnę podziękować za misjonarską kreatywność w ewangelizowaniu ubogich. Wierzę, że wszystkie zaprezentowane projekty pomogą w stymulowaniu misjonarskiej kreatywności wśród konfratrów w innych prowincjach.

Oto opisy każdego z projektów:

Kurytyba, Brazylia

Projekt ożywienia wiary i życia wśród drobnych farmerów w okręgu Jaciaba, Prudentópolis, Paraná

Parafia św. Jana Chrzciciela w diecezji Guarapuava, w stanie Paraná, jest prowadzona przez czterech księży Misjonarzy z Prowincji Kurytyby Zgromadzenia Misji. Parafia rozpościera się na powierzchni 2,307,897 km² i składa się 71 wspólnot (kaplic) oddalonych o ok. 40 km od centrum parafii... 50% dróg jest żwirowych, 40% piaszczystych i 10% asfaltowych.

Parafia podzielona jest na dziesięć sektorów duszpasterskich co ułatwia misjonarzom pracę z ludźmi. W okręgu Jaciaba znajdują się dwa sektory – Jaciaba i Erva Fraqueza – z dwudziestoma trzema wspólnotami... Najbliższa wspólnota jest oddalona o 50km a najodleglejsza 113 km i trudno do nich dotrzeć... Kiedy pada deszcz, jedyne środki transportu to nogi i koń.

Ludność okręgu to w przybliżeniu 5,000 mieszkańców, których źródłem utrzymania jest

przede wszystkim uprawa fasoli, kukurydzy i ryżu. Doświadczają procesu stopniowego zubożenia materialnego i duchowego, są ofiarami braku polityki rolnej, która nastawionej na robotników rolnych pracujących i mieszkających na małych parcelach.

Wspólnoty maleją z roku na rok, gdyż ludzie, zwłaszcza nastolatki i dorosła młodzież migrują do ośrodków miejskich w poszukiwaniu lepszych warunków życia. Młodzież na terenach wiejskich nie widzi tam przyszłości z powodu braku pomocy politycznej, technicznej a przede wszystkim braku organizacji rolniczych i spółdzielni.

Fenomen exodusu z rejonów wiejskich powoduje, że wspólnoty (kaplice) nie mają struktur a działania pastoralne i inne posługi są martwe i utraciły obiektywizm. Rodziny są rozdarte przez alkoholizm, narkotyki, przemoc domową, prostytutkę i bałagan w zwykłych obyczajach.

Obecnie parafia posiada plan formacji biblijno-pastoralnej oraz przygotowania liderów różnych form apostołstwa jak również liderów różnych ruchów i stowarzyszeń. Wszystko to próba stopniowej, integralnej promocji zjednoczenia chrześcijan katolików w ramach Dokumentu z Aparecidy (El Documento de Aparecida), owocu V posiedzenia plenarnego Konferencji Biskupów Ameryki Łacińskiej i Karaibów.

Plan ten obejmuje: kurs teologii dla świeckich, ośmio poziomową szkołę biblijną, podyplomowy kurs filozofii, wartości humanistycznych, etycznych i chrześcijańskich, krótsze kursy formacyjne dla katechistów, prowadzących misje ludowe, koordynatorów różnych modeli duszpasterskich i koordynatorów rad duszpasterskich we wspólnotach.

Gwatemala, Ameryka Środkowa
Parafia Świętego Wincentego a Paulo
Colonia Bethania

Biada mi, jeśli nie będę głosił Ewangelii!

Świadomi faktu, że ewangelizacja jest fundamentalnym zadaniem chrześcijanina oraz tego, że zadanie to nie zostało podjęte z odpowiedzialnością i miłością, ludzie podążyli w kierunkach od tych wskazanych przez Jezusa. Nasza parafia chciała wyruszyć w nowym kierunku. Stąd pięć lat temu zainicjowaliśmy reorganizację parafii w oparciu o zespołowe podejście do duszpasterstwa. Poczynając od formacji przedstawicieli pastoralnych mogliśmy zaangażować się w dzieła misjonarskie pod hasłem: *Biada mi, jeśli nie będę głosił Ewangelii!*

Dzieło misyjne rozpoczęliśmy trzy lata temu i w kolejnych etapach dotarliśmy do każdego z rejonu Bethania co poskutkowało utworzeniem „domów misyjnych” wśród domów ewangelizowanych.

W tym roku podejmujemy starania aby jasno określić te zobowiązania tak, aby nasza parafia mogła stać się par excellence parafią misyjną ze stałym i systematycznym

procesem ewangelizacji. W ciągu jednego miesiąca planujemy dotrzeć do głównych centrów każdego z sektorów, w których nie były jeszcze głoszone misje ludowe. To zadanie jest wielkim obciążeniem finansowym, którego sami nie jesteśmy w stanie pokryć. Mimo że misjonarze chcą włączyć się to dzieło ewangelizacyjne to musimy ich przygotować do wymienionej misji.

Celem projektu jest formacja ewangelizatorów, aby w rezultacie misji ludowej zintegrowali się z „domem misyjnym” i przez to stać się przedstawicielami pastoralnymi. Dzięki większej liczbie misjonarzy będziemy mogli ewangelizować tych, którzy zostali ochrzczeni, lecz, którzy z tego lub innego powodu, oddalili się od Kościoła. Wierzymy, że będziemy mogli włączyć te osoby w życie parafii jako prawdziwych chrześcijan katolików a także w tych sektorach promować powołania.

El Alto, Boliwia

„Internetowa mobilna platforma Formacji Wincentyńskiej”

- Przede wszystkim projekt przeznaczony jest do użytku na misjach *ad gentes*, gdzie istnieje prymitywna infrastruktura i technologia
- Projekt jest przede wszystkim zorientowany na media wykorzystujące kreatywnie zaawansowane technologie.
- Przede wszystkim projekt jest programem formacyjnym dla świeckich – szczególnie JMV, AIC, SSVP i świeckich liderów z parafii Mocomoco i Italique, ale technologia i materiały będą używane w formacji kleru Misjonarskiego i diecezjalnego.

Od wielu lat eksperymentuję z różnymi mediami społecznościowymi (Facebook i inne platformy społecznościowe, Twitter, YouTube, Flickr) i używam materiałów z portalu VinFormation jako materiałów źródłowych i edukacyjnych dla grup młodzieży i Vincentian Lay Missionaries – USA (*Świeccy Misjonarze Wincentyńscy USA*). Pracując jako doradca techniczny, wolontariusz, wśród młodzieży plemienia Aymara, która przygotowuje wiadomości kulturalne i polityczne tutaj w Boliwii w trzech językach (Aymara, hiszpańskim i angielskim) zostałem zachęcony do „cyfrowego myślenia” wspólnie z młodszym pokoleniem Boliwijczyków. Potrzeby formacyjne w Altiplano są ogromne a odpowiedź diecezji na te potrzeby jest w fazie technologicznego niemowlęctwa – głównie z powodu braku wiedzy i doświadczenia na temat jakie technologie są dostępne na ile mogą być kosztowne. Boliwia rozwija infrastrukturę internetową bardzo powoli. Stąd jej obszary wiejskie będą znacząco odstawały od regionów rozwiniętych. Młodzież z terenów wiejskich kontynuuje edukację średnią i uniwersytecką w stolicy, La Paz. Ich oczekiwania wobec doświadczeń formacyjnych szybko rosną. Formacja dotycząca charyzmatu Wincentyńskiego, nauczania Kościoła i praktyki duszpasterskiej są potrzebami zidentyfikowanymi przez diecezjalny plan pastoralny oraz nasz własny wspólnotowy i plan parafialny. Ten projekt jest odpowiedzią na wszystkie wymienione płaszczyzny potrzeb i oczekiwania. Technologia umożliwi dostarczenie wysokiej jakości programów formacyjnych dotychczas niedostępnych w

biednych wiejskich rejonach. Wyobrażamy sobie mały zestaw, łatwy do transportu i montażu, trwałe i niezależny.

Projekt będzie:

- przedstawiał wspólnotę Wincentyńską jako wspólnotę nowoczesną zorientowaną na przyszłość – dobre miejsce by realizować powołanie kapłańskie lub na braci, jeżeli Bóg wezwie.
- Stwarzał możliwość zademonstrowania użyteczności formacji internetowej przy umiarkowanym nakładzie kapitału w odniesieniu do liczby osób, do których można dotrzeć.

Cel:

Dostarczyć ciągłą formację Wincentyńską i Maryjną Rodzinie Wincentyńskiej i jej współpracownikom Strefie Północnej diecezji El Alto w Boliwii i udostępnić całej Rodzinie Wincentyńskiej nasze materiały źródłowe i doświadczenie.

Etiopia **Misje ludowe**

Dla uczczenia 350. rocznicy św. Wincentego a Paulo i św. Ludwika de Marillac oraz 150. rocznicy św. Justyna de Jacobis Prowincja Etiopii (św. Justyna de Jacobis) chciałaby zadedykować swój apostołat angażując się w ciągu całego roku w misje ludowe w dwóch diecezjach i trzech wikariatach w Etiopii pomagając szafarzom świeckim i księżom diecezjalnym zainteresowanym w powodzeniu i włączeniu się w skuteczne misje.

Wiele z naszych lokalnych kościołów w Etiopii wykazuje zainteresowanie swoimi słabościami, problemami i obawami. Często skupiają się na swojej przeszłości i z oporami uznają siłę, którą Bóg podzielił się z nimi aby mogli być misjonarzami dzisiejszego świata.

Jako Misjonarze i rozważając o rocznicach naszych świętych, nasza nadzieja w trakcie tego roku przed nami jest w kompetencji i misji. Musimy pracować księżmi diecezjalnymi i szafarzami świeckimi, którzy chcą być *kompetentnymi, współczującymi, odważnymi i oddanymi pasterzami*. Trzeba powiedzieć, że potrzebujemy więcej duszpasterzy, którzy zechcą być aktywni w programach i apostołatach kościołów lokalnych.

W naszej etiopskiej sytuacji nadzieje wołające o misje są ogromne. Niestety, wiele naszych kościołów pogrąża się w rozpaczony ponieważ inne wyznania zabierają z nich wiernych a otaczający ich muzułmanie, szybko rozrastający się i ekspansywni są bardziej wzmacniani nadzieją i umacniani w wierze niż oni.

Potrzebujemy więcej kościołów lokalnych, które zechcą być kościołami Dobrego

Pasterza. W opowieści biblijnej Jezus odwołuje się do Dobrego Pasterza jako do tego, który mając w stadzie 99 owiec idzie do dzikich i skalistych miejsc, aby odszukać tę jedną owcę, która się zaginęła. Tak naprawdę, nasz dylemat, nasza szansa i nasze zaangażowanie w misje ludowe, to sytuacja w której, gdy w stadzie jest pięćdziesiąt owiec to pięćdziesiąt jest zagubionych w górach i musimy pomóc im z nadzieją ożywienia ich wiary.

W strategii długofalowego planowania misji ludowych w naszych kościołach lokalnych cztery kroki uznaliśmy za ważne aby misje przeprowadzane w czasie wprowadzenia dzieła misji ludowych i wielu następnych latach były skuteczne i zakończone sukcesem. W tym czasie wspólnie ze świeckimi pasterzami i księżmi diecezjalnymi zamierzamy:

- opracować realistyczną ocenę ich rozmiaru i aktualnej sytuacji w stosunku do innych kościołów
- podjąć podstawowe decyzje co do przyszłości pierwotnego kierunku
- zbadać swoje możliwości w odniesieniu do głównej charakterystyki skutecznego kościoła sukcesu
- zdecydować o tych celach strategicznych, które zapewnią dalszą, długofalową skuteczność misji.

Trzymając się tych kroków możliwa będzie pomoc naszym świeckim pasterzom i księżom diecezjalnym w podjęciu przemyślanych decyzji zbudowania głównej siły parafii i umożliwić im zostanie zdecydowanymi misjonarzami w swojej wspólnotie.

Kiedy mówimy o planowaniu długofalowym mamy na myśli przekazanie na koniec całorocznych misji ludowych świeckim pasterzom i księżom diecezjalnym kierownictwa parafii zgodnie z tymi czterema krokami. Po pewnym odstępie czasu zarówno księża diecezjalni jak i świeccy pasterze dobrze uporządkują swoje własne rekomendacje zebrane w trzech grupach: prawdziwe, początkowe atrybuty; istotne atrybuty, które można rozpropagować; fundamentalne atrybuty, które można będzie wykorzystać w przyszłości. Trzeba powiedzieć, że skuteczna, odnosząca sukces misja musi być zbudowana na tych fundamentalnych atrybutach, które są dobrze osadzone, które będą rozprzestrzenione i te, które będzie można dodać w ciągu najbliższych dwóch do pięciu lat.

Generalnie, nasze zaangażowanie w misje ludowe ma zapewnić skuteczny zasięg misji i wyposażyć świeckich pasterzy i księży diecezjalnych w niezbędną wiedzę i doświadczenie.

Mozambik

Misje w parafiach

W 1975 r. po uzyskaniu niepodległości przez Mozambik, ogromna liczba zagranicznych misjonarzy powróciła do swoich krajów rodzinnych pozostawiając wiele misji opuszczonych. Przez lata, wiele parafii-misji było odwiedzanych przez jednego misjonarza lub osobę świecką. Ta sytuacja trwała do 1994 r. gdy podpisano porozumienie

pokojowe. Od tego czasu wzrosła liczba misjonarzy zagranicznych i duchowieństwa miejscowego. Mimo to dalecy jesteśmy od rozwiązania problemu misjonarzy. Wice-prowincja Mozambiku prowadzi osiem misji-parafii w rejonie z wieloma wspólnotami chrześcijańskimi. Wspólnoty te są bardzo od siebie oddalone co utrudnia skuteczne i długotrwałe działania ewangelizacyjne. Jest jasne, że musimy zjednoczyć nasze starania i zdefiniować wspólne kryteria Wincentyńskiego procesu ewangelizacji tak, aby Misjonarze św. Wincentego, świeccy członkowie misji i członkowie Rodziny Wincentyńskiej mogli się połączyć po to by rozbudzić ducha misyjnego i wzmocnić proces ewangelizacji.

W głównych parafiach opieka pasterska jest jest lepsza a ewangelizacyjne stabilniejsze. Mimo to, w niektórych lub wielu wspólnotach chrześcijańskich znajdujących się pod opieką struktury jedności i uczestnictwa w ministerialnym Kościele są niewystarczające. To smutne, gdy widzimy jak w tych wspólnotach nie ma katechezy i jeszcze gorzej, brak ciągłego procesu ewangelizacji. W jaki sposób będziemy mieli katechistów do uczenia doktryny Kościoła, lub skąd będziemy mieli ewangelizatorów jeśli nie będziemy mieli ludzi do głoszenia Słowa Bożego? Potrzebujemy misjonarzy. Misjonarzy oddanych swojemu powołaniu. Potrzebujemy także świeckich misjonarzy. Musimy zaszcześcić ducha misyjnego wśród świeckich w parafiach-misjach, którymi się zajmujemy oraz wśród członków Rodziny Wincentyńskiej tak, aby wszyscy z odnowionym duchem misyjnym mogli zaangażować się w nową ewangelizację.

W odniesieniu do tego, misje ludowe są skutecznym instrumentem inspiracji świeckich oraz konsekrowanych kobiet i mężczyzn duchem misyjnym.

Promocja misji ludowych to promocja ducha misyjnego a tym samym zwielokrotnienie liczby osób głoszących Słowo Boże. Promocja misji ludowych kultywuje również uczestnictwo i komunie pomiędzy członkami wspólnoty chrześcijańskiej i umożliwia nam zjednoczenie starań i idei we wspólnej pracy ewangelizacyjnej. Celem jest rozbudzenie ducha misyjnego i wzmocnienie jedności posługi duszpasterskiej poprzez głoszenie misji ludowych w parafiach-misjach, którymi zajmuje się Wice-Prowincja Mozambiku. To pozwoli nam zmienić wspólnoty chrześcijańskie we wspólnoty duszpasterskie.

Modłę się, aby za wstawiennictwem św. Justyna de Jacobis, Bóg obdarzył nas łaską dalszego pogłębiania naszego ducha misyjnego w świecie w którym zostaliśmy wezwani do ewangelizowania szczególnie najbardziej opuszczonych.

Wasz brat w Świętym Wincentym,

G. Gregory Gay, C M
Przełożony Generalny